

Danielin kirja - numero satakaksikymmentä

Profetallisten merkkien paljastaminen: Raamatun profetioiden täyttymyksen ymmärtäminen

Jeff Pippenger

2024-03-06

Aurinkoa, kuuta ja tähtiä kuvaavien merkkien täyttymystä ovat laajasti käsitelleet historioitsijat, adventismin pioneerit sekä sisar Whiten kirjoitukset. Jotkin niistä merkeistä, joista Jeesus puhui, eivät ole yhtä tuttuja kuin toiset. Harvat tunnistavat, että kansojen ”ahdistuksella” ”maan” päällä oli määrätty täyttymys. He eivät selvästi ymmärrä, mitä ”taivaan voimien” järkkymisen vertauskuva merkitsee vastakohtana sille, mitä maan voimien järkkymisen edustaa. Ja harvat laodikealaiset adventistit ymmärtävät, että ”Ihmisen Pojan tuleminen pilvessä” -ilmauksen ”tuleminen” täyttyi milleriläisessä historiassa.

Kristuksen tulemuksen tarkkaa päivää ja hetkeä ei ole ilmoitettu. Vapahtaja sanoi opetuslapsilleen, ettei hän itsekään voinut ilmaista toisen ilmestymisensä hetkeä. Mutta hän mainitsi tietyt tapahtumat, joista he voisivat tietää, milloin hänen tulonsa oli lähellä. ”Merkkejä on oleva”, hän sanoi, ”auringossa ja kuussa ja tähdissä.” ”Aurinko pimenee, eikä kuu anna valoansa, ja taivaan tähdet putoavat.” Maan päällä, hän sanoi, on oleva ”kansojen ahdistus ja epätoivo, meren pauhatessa ja aallokon kuohuessa; ihmiset menehtyvät peljätessään ja odottaessaan sitä, mikä maanpiiriä kohtaa.”

“Ja he saavat nähdä Ihmisen Pojan tulevan taivaan pilvissä voimalla ja suurella kirkkaudella. Ja hän lähettää enkelinsä suuren pasuunan äänen kaikuessa, ja he kokoavat yhteen hänen valittunsa neljältä ilmansuunnalta, taivaan äärestä toiseen ääreen.”

Merkit auringossa, kuussa ja tähdissä ovat täyttyneet. Siitä ajasta lähtien maanjäristykset, myrskyt, hyökyaallot, rutto ja nälänhätä ovat lisääntyneet. Kaikkein kauheimmat hävitykset, tulen ja tulvan aiheuttamat, seuraavat toisiaan nopeassa järjestyksessä. Ne hirvittävät onnettomuudet, joita tapahtuu viikosta viikkoon, puhuvat meille vakavin varoituksen äänin ja julistavat, että loppu on lähellä, että jotakin suurta ja ratkaisevaa on pian välttämättä tapahtuva.

“Koetus aika ei jatku enää paljon kauemmin. Nyt Jumala vetää pois pidättävän kätensä maan päältä. Kauan hän on puhunut miehille ja naisille Pyhän Henkensä välityksellä, mutta he eivät ole ottaneet kutsusta vaaria. Nyt hän puhuu kansalleen ja maailmalle tuomioillaan. Näiden tuomioiden aika on armon aikaa niille, joilla ei vielä ole ollut tilaisuutta oppia tuntemaan, mikä on totuus. Herra katsoo heihin hellästi. Hänen armollinen sydämensä liikuttuu; hänen kätensä on yhä ojennettu pelastamaan. Suuri joukko otetaan turvan laumaan niiden joukosta, jotka näinä viimeisinä päivinä kuulevat totuuden ensimmäistä kertaa.” Review and Herald, 22. marraskuuta 1906.

Milleriläisten historia toistuu viimeisinä päivinä kirjaimellisesti. Ne ”merkit”, jotka osoittivat ensimmäisen enkelin saapumisen ja historian, ovat esikuvina niille ”merkeille”, jotka osoittavat kolmannen enkelin saapumisen ja historian. Kaikki pyhät uskonpuhdistukselliset liikkeet ovat

rinnakkaisia kolmannen enkelin liikkeelle viimeisinä päivinä.

”Jumalan työ maan päällä osoittaa aikakaudesta toiseen silmiinpistävää samankaltaisuutta jokaisessa suuressa uskonpuhdistuksessa tai uskonnollisessa liikkeessä. Jumalan toimintaperiaatteet ihmisiä kohtaan ovat alati samat. Nykyajan tärkeillä liikkeillä on vastineensa menneisyyden liikkeissä, ja kirkon kokemus entisinä aikakausina sisältää meidän ajallemme erittäin arvokkaita opetuksia.” Suuri taistelu, 343.

इतहिस, जसिका प्रतनिधित्व प्रकाशतिवाक्य अठारह के उस सामर्थी स्वर्गदूत द्वारा कयि गया है, तीसरे स्वर्गदूत का इतहिस है; और तीसरे स्वर्गदूत द्वारा नरूपति इतहिस, मलिराइट इतहिस के प्रथम और द्वितीय स्वर्गदूतों के इतहिस के समानांतर चलता है।

“Jumala on antanut Ilmestyskirjan 14. luvun sanomille niiden paikan profetian jatkumossa, eikä niiden työ ole lakkaava ennen tämän maan historian päättymistä. Ensimmäisen ja toisen enkelin sanomat ovat yhä totuutta tätä aikaa varten, ja niiden tulee kulkea rinnakkain tämän seuraavan kanssa. Kolmas enkeli julistaa varoituksensa suurella äänellä. ‘Näiden jälkeen’, sanoi Johannes, ‘minä näin erään toisen enkelin tulevan alas taivaasta; hänellä oli suuri valta, ja maa valkeni hänen kirkkaudestaan.’ Tässä valaistuksessa kaikkien kolmen sanoman valo on yhdistetty.” The 1888 Materials, 803, 804.

Ensimmäisen ja toisen enkelin työ, jota kolmannen enkelin työ vastaa, kuvataan myös vertauksessa kymmenestä neitsyestä.

”Minut ohjataan usein kymmenen neitsyen vertaukseen, joista viisi oli viisaita ja viisi tyhmiä. Tämä vertaus on täyttynyt ja tulee täyttymään aivan kirjaimellisesti, sillä sillä on erityinen sovellutus tähän aikaan, ja kuten kolmannen enkelin sanoma, se on täyttynyt ja tulee edelleen olemaan nykyinen totuus ajan loppuun saakka.” Review and Herald, 19. elokuuta 1890.

Ilmestyskirjan kymmenennessä luvussa kuvattu historia esitetään seitsemänä ukkosenjylinänä, ja nämä seitsemän ukkosenjylinää kuvaavat tapahtumia, jotka tapahtuivat milleriläisten historian aikana, mikä oli ensimmäisen ja toisen enkelin sanoman historia. Nämä seitsemän ukkosenjylinää kuvaavat myös ”tulevia tapahtumia”, jotka tapahtuvat viimeisinä päivinä, ja ne täyttyvät samassa ”järjestyksessä” kuin milleriläisten historiassa.

Johannekselle annettu erityinen valo, joka ilmaistiin seitsemässä ukkosenjylinässä, oli kuvaus tapahtumista, jotka toteutuisivat ensimmäisen ja toisen enkelin sanoman aikana. ...

”Sen jälkeen kun nämä seitsemän ukkosenjylinää olivat puhuneet äänensä, Johannes saa, samoin kuin Daniel sai pienen kirjan suhteen, tämän käskyn: ‘Sinetöi ne asiat, jotka ne seitsemän ukkosenjylinää puhuivat.’ Nämä liittyvät tuleviin tapahtumiin, jotka ajallaan paljastetaan.” The Seventh-day Adventist Bible Commentary, osa 7, s. 971.

Kaikki uudistusliikkeet ovat rinnakkaisia toistensa kanssa, ja ne on tuotava yhteen ”rivi rivin päälle”, jotta voitaisiin havainnollistaa sadan neljänkymmenen neljän tuhannen lopullinen uskonpuhdistusliike. Vertaus kymmenestä neitsyestä kuvaa Jumalan kansan sisäistä kokemusta milleriläisessä liikkeessä sekä sadan neljänkymmenen neljän tuhannen liikkeessä.

”Myös Matteuksen 25. luvun vertaus kymmenestä neitsyestä havainnollistaa adventtikansan kokemusta.” Suuri taistelu, s. 393.

Sekä milleriittien että sadan neljänkymmenenneljän tuhannen työ ja sanoma esitetään Ilmestyskirjan neljäntoista luvun kolmessa enkelissä.

”Minulla on ollut kallisarvoisia tilaisuuksia saada kokemusta. Minulla on kokemusta ensimmäisen, toisen ja kolmannen enkelin sanomista. Enkelit esitetään lentämässä keskitaivaalla, julistaen maailmalle varoitussanomaa, jolla on välitön kosketus niihin ihmisiin, jotka elävät tämän maan historian viimeisinä päivinä. Kukaan ei kuule näiden enkelien ääntä, sillä he ovat vertauskuva Jumalan kansasta, joka työskentelee sopusoinnussa taivaan kaikkeuden kanssa. Miehet ja naiset, jotka Jumalan Henki on valaissut ja jotka totuuden kautta on pyhitetty, julistavat nämä kolme sanomaa omassa järjestyksessään.” Life Sketches, 429.

Ilmestyskirjan kymmenennessä luvussa esitetyt profeettalliset tapahtumat kuvataan seitsemällä ukkosenjylinällä. Nämä tapahtumat osoittavat kohdan, jossa jumalallinen yhdistyy inhimilliseen. Ne ”merkit”, jotka Kristus yksilöi Matteuksen kahdennessakymmenennessä neljännessä luvussa, Markuksen kolmennessatoista luvussa ja Luukkaan kahdennessakymmenennessä ensimmäisessä luvussa, ovat niitä ”merkkejä”, jotka johdattivat Miller-liikkeen alkuun, ja ne muodostavat rinnakkaisen todistuksen sadanneljäkymmenelleneljäsetuhannelle kuuluvien liikkeestä. Sadanneljäkymmenenneljäsetuhatta eivät maista kuolemaa, kuten Eenok ja Elia edustavat. Syyskuun 11. päivänä 2001 annettu ”merkki”, jonka Kristus osoitti maan historian viimeisen sukupolven saapumisen tunnusmerkiksi, yksilöidään Luukkaan kahdennessakymmenennessä ensimmäisessä luvussa. Jotta ihminen kuuluisi siihen ryhmään, jota Eenok ja Elia ovat edustaneet ja jota kutsutaan sadaksineljäksikymmeneksineljäksituhanneksi, edellytetään, että ”merkki” ja kaikki se, mitä se edustaa, tunnustetaan.

Sen jälkeen kun Jeesus oli johdattanut opetuslapsensa ”merkkien” historian läpi, jotka valmistivat tien milleriittiliikkeelle, Hän toisti ja laajensi historiallista todistustaan sisällyttämällä siihen vertauksen, joka kuvasi samaa historiaa.

Ja hän puhui heille vertauksen: Katsokaa viikunapuuta ja kaikkia puita. Kun ne jo puhkeavat lehteen, te näette siitä ja ymmärrätte itseksenne, että kesä on jo lähellä. Samoin myös te, kun näette näiden tapahtuvan, tietäkää, että Jumalan valtakunta on lähellä. Totisesti minä sanon teille: tämä sukupolvi ei katoa, ennen kuin kaikki tapahtuu. Taivas ja maa katoavat, mutta minun sanani eivät katoa. Luuk. 21:29–33.

Jeesus aloittaa vertauksen tekemällä eron yksikössä olevan ”viikunapuun” ja ”kaikkien puiden” välillä. ”Viikunapuu” on liittokansa, joka viimeisinä päivinä on laodikealaista adventismia ja tunnustautuu Jumalan jäännöskansaksi. Muut ”puut” olivat pakanakansat.

”Huomaa viikunapuun kirous, joka kuvasi juutalaista kansaa, tunnustuksen lehtien peittämänä, mutta josta ei ollut löydettävissä hedelmää. Kirous lausutaan viikunapuun päälle, joka edustaa moraalista, ajattelevaa, elävää toimijaa, Jumalan kiroamaa, eläen niin kuin juutalaiset tämän tapahtuman jälkeen neljäkymmentä vuotta, ja kuitenkin kuolleen. Huomaa, että muut puut, jotka edustivat pakanoita, eivät olleet lehtien peittämiä. Ne olivat lehdettömiä eivätkä

teeskentelemällä väittäneet tuntevansa Jumalaa. Niiden hedelmänkantamisen aika ei ollut vielä tullut.” Special Testimonies for Ministers and Workers, number 7, 59–61.

Viimeisten päivien laodikealainen adventismi on kirouksen alainen, sillä vaikka se tunnustautuu Jumalan jäännöskansaksi, sen tunnustus on hedelmätön. Jeesus esittää tässä kohdassa kaksi toisiinsa liittyvää mutta erillistä näkökulmaa. Hän osoittaa eron toisaalta niiden välillä, jotka tunnustautuvat Jumalan kansaksi, ja toisaalta pakanain välillä, jotka eivät tunnusta pitävänsä voimassa Jumalan lakia eivätkä omaavansa Profetian Henkeä, jotka ovat viimeisten päivien jäännöksen tunnusmerkkejä ja joita laodikealainen adventismi tunnustautuu ylläpitävänsä. Lehdet viimeisinä päivinä edustavat väitettyä tunnustusta olla se jäännös, jonka Johannes yksilöi Ilmestyskirjassa.

”Pakanamaailmaa kuvattiin lehdettömillä, hedelmättömillä viikunapuilla. Pakanat olivat, niin kuin juutalaisetkin, jumalisuutta vailla, mutta he eivät olleet väittäneet olevansa Jumalan suosion osallisia. He eivät kerskailleet korkeasta hengellisyydestään. He olivat kaikin tavoin sokeita Jumalan teille ja teoille. Heidän kohdallaan viikunoiden aika ei ollut vielä tullut. He odottivat yhä edessään olevaa päivää, joka toisi heille valoa ja toivoa.” Signs of the Times, February 15, 1899.

Kristus antoi viikunapuun ja muiden puiden väliselle erolle vielä yhden lisäeron. Aika, jolloin viikunapuun tuli puhjeta lehteen viikunoita varten, oli erilainen kuin se aika, jolloin pakanain puiden tuli puhjeta lehteen. Viimeisinä päivinä ”seurakunnille annetaan kaksi erillistä kutsua”, ja Ilmestyskirjan kahdeksannentoista luvun enkelin ensimmäinen ääni osoittaa ajan, jolloin sadannen neljäkymmenenneljän tuhannen lehteen puhkeamisen tuli tapahtua. Ilmestyskirjan 18. luvun ”toinen ääni” merkitsee sitä, milloin muiden puiden tuli puhjeta lehteen.

Kristuksen päivinä juutalaiset olivat viikunapuu, pakanat olivat muut puut. Milleriläisessä historiassa protestantit olivat viikunapuu, ja milleriläiset olivat muut puut. Viimeisinä päivinä laodikealainen adventismi on hedelmätön viikunapuu, joka poistetaan Jerusalemissa (viinitarhasta), ja ne sataneljäkymmentäneljä tuhatta ovat viikunapuut, jotka kantavat hedelmää. Jumalan muut lapset, jotka ovat yhä Babylonissa, esitetään pakanoina.

Määritelmän mukaan ”pakana” on ”vieras”. Pakanapuut ovat lepotilassa (kuolleita), eivätkä kannu silmuja eivätkä hedelmää sillä hetkellä, kun viikunapuu puhkeaa silmuun ja herää eloon. Lepotilassa oleva puu on kuiva puu, ja kun pakanoita kutsutaan tulemaan ulos Babylonista Ilmestyskirjan kahdeksannentoista luvun toisen äänen kautta, he silloin valitsevat pitää seitsemännen päivän sapatin ja astuvat liittoon Herran kanssa.

Älköön myöskään muukalaisen poika, joka on liittynyt Herraan, sanoko: Herra on kokonaan erottanut minut kansastansa; älköön myöskään eunukki sanoko: Katso, minä olen kuiva puu. Sillä näin sanoo Herra eunukeille, jotka pitävät minun sapattini ja valitsevat sen, mikä minua miellyttää, ja pitävät kiinni minun liitostani: Minä annan heille minun huoneessani ja muurieni sisällä paikan ja nimen, joka on parempi kuin pojat ja tyttäret; minä annan heille iankaikkisen nimen, joka ei häviä. Samoin muukalaisten pojat, jotka liittyvät Herraan palvellakseen häntä ja rakastaakseen Herran nimeä, ollakseen hänen palvelijoitansa, jokainen, joka pitää sapatin sitä

saastuttamatta ja pitää kiinni minun liitostani, heidätkin minä vien pyhälle vuorelleni ja teen heidät iloisiksi rukoushuoneessani; heidän polttouhrinsa ja teurasuhrinsa ovat otolliset minun alttarillani, sillä minun huoneeni on kutsuttava kaikkien kansojen rukoushuoneeksi. Jesaja 56:3–7.

Muukalainen on ”pakana”, ja ”toinen ääni” kutsuu heitä lähtemään ulos Babylonista, ja heidät tuodaan Jumalan pyhälle vuorelle; silloin se on oleva Hänen ”pyhä” vuorensa, sillä vehnä ja lusteet on erotettu toisistaan siinä koettelemisen prosessissa, jota ”ensimmäisen äänen” historia edustaa. Kun he tulevat Herran vuorelle viimeisinä päivinä, pakanat eivät enää ole muukalaisia eivätkä kuivia puita.

Aurinko ja kuu pimenevät, ja tähdet lakkaavat loistamasta. Myös Herra ärjyy Siionista ja antaa äänensä kuulua Jerusalemissa; ja taivaat ja maa vapisevat. Mutta Herra on kansansa turva ja Israelin lasten väkevyys. Ja te tulette tietämään, että minä olen Herra, teidän Jumalanne, joka asun Siionissa, pyhällä vuorellani; silloin Jerusalem on oleva pyhä, eivätkä muukalaiset enää kulje sen kautta. Joel 3:15–17.

Sen historian alkamisella, jossa ”toinen ääni” kutsuu Jumalan toisen lauman ulos Babylonista, on ”merkkejä”, joita Miller-liikkeen merkit esikuvallisesti ennakoivat. Matteuksen kahdennessakymmenennessä neljännessä luvussa, Markuksen kolmennessatoista luvussa ja Luukkaan kahdennessakymmenennessä ensimmäisessä luvussa esitetään Kristuksen todistus, jota tarkastelemme. Kussakin näistä kolmesta todistajasta yhtenä osoitetuista ”merkeistä” on se, että taivasten voimat järkkyvät, mutta Joelin esityksessä niistä ”merkeistä”, jotka osoittavat, milloin Jerusalem on oleva ”pyhä”, ”sekä taivaat että maa järkkyvät”.

Joel osoittaa ennustettujen ”merkkien” täydellisen täyttymyksen, joka tapahtuu, kun Jerusalem on pyhä. Tuo aika on se, jolloin Herra on poistanut synnit sadaltaneljätkymmeneltäneljäntuhannelta ja Laodikean seurakunta on siirtynyt Filadelfian liikkeeseen. Silloin kuudennesta liikkeestä (Filadelfia) tulee kahdeksas liike (Filadelfia), joka on seitsemästä seurakunnasta. Silloin taisteleva seurakunta tulee riemuitsevaksi seurakunnaksi. Taisteleva seurakunta on nimitys Jumalan seurakunnalle, joka koostuu vehnästä ja lusteesta. Riemuitseva seurakunta on Jumalan pyhä vuori, joka on ”pyhä”, eikä ”muukalaisia enää kulje sen läpi”.

Ylös kohotetun lipun, joka on Voittava Seurakunta, joka on ”kahdeksas, mutta on niiden seitsemän joukosta”, jolloin Jerusalem on ”pyhä”, esiin astumista seuraavat ”merkit”. Jotta Jeesus antaisi kansalleen viitekohdan, jonka avulla he voisivat tunnistaa elämän tai kuoleman ”merkin”, joka ilmaisee sadan neljänkymmenen neljän tuhannen sinetöimisen, Hän käytti puita ja puun elämän luonnollista kiertokulkua opettaakseen tämän äärimmäisen tärkeän läksyn.

”Kristus oli kehottanut kansaansa valvomaan Hänen tulemuksensa merkkejä ja iloitsemaan nähdessään tulevan Kuninkaan ennusmerkit. ”Kun nämä alkavat tapahtua”, Hän sanoi, ”niin rohkaistaa itsenne ja nostakaa päänsä; sillä teidän lunastuksenne lähestyy.” Hän viittasi seuraajilleen kevään puhkeaviin puihin ja sanoi: ”Kun ne jo puhkeavat lehteen, te näette ja tiedätte itsestänne, että kesä on jo lähellä. Samoin myös te, kun näette tämän tapahtuvan,

tietäkää, että Jumalan valtakunta on lähellä.” Luuk. 21:28, 30, 31.” Suuri taistelu, 308.

Kun kevään puut alkavat puhjeta lehteen, kesä on lähellä.

Sadonkorjuu on ohi, kesä on päättynyt, emmekä me ole pelastuneet. Jeremia 8:20.

Puhkeavat puut osoittavat, että on kevät, ja silloin tiedämme kesän olevan lähellä, ja juuri kesällä sato kootaan.

Vihollinen, joka ne kylvi, on paholainen; elonaika on maailman loppu; ja leikkuumiehet ovat enkelit. Matteus 13:39.

कटनी संसार के अंत में है। जब वृक्षों में कलियाँ फूटने लगे, तब तुम्हारे लिए यह जानना आवश्यक है कि संसार का अंत नकिट है।

”Yhtä Vapahtajan lausumaa ei saa asettaa kumoamaan toista. Vaikka kukaan ei tiedä hänen tulemuksensa päivää eikä hetkeä, meitä opetetaan ja meiltä vaaditaan tietämään, milloin se on lähellä. Meille opetetaan edelleen, että hänen varoituksensa sivuuttaminen sekä kieltäytyminen tai laiminlyönti tietää, milloin hänen adventtinsa on lähellä, on oleva meille yhtä kohtalokasta kuin niille, jotka elivät Nooan päivinä, oli se, etteivät he tienneet, milloin vedenpaisumus oli tulossa.” Suuri taistelu, 371.

Jatkamme Luukkaan evankeliumin kahdennenkymmenennen ensimmäisen luvun tutkimista seuraavassa artikkelissa.

”Näin, että maan vallat ovat nyt järkkymässä ja että tapahtumat seuraavat toisiaan järjestyksessä. Sota ja sanomat sodista, miekka, nälänhätä ja rutto ovat ensimmäiset, jotka järkyttävät maan valtoja; sitten Jumalan ääni järkyttää aurinkoa, kuuta ja tähtiä sekä myös tätä maata. Näin, että valtojen järkkyminen Euroopassa ei ole, kuten jotkut opettavat, taivaan valtojen järkkyminen, vaan se on vihastuneiden kansakuntien järkkyminen.” Early Writings, 41.